

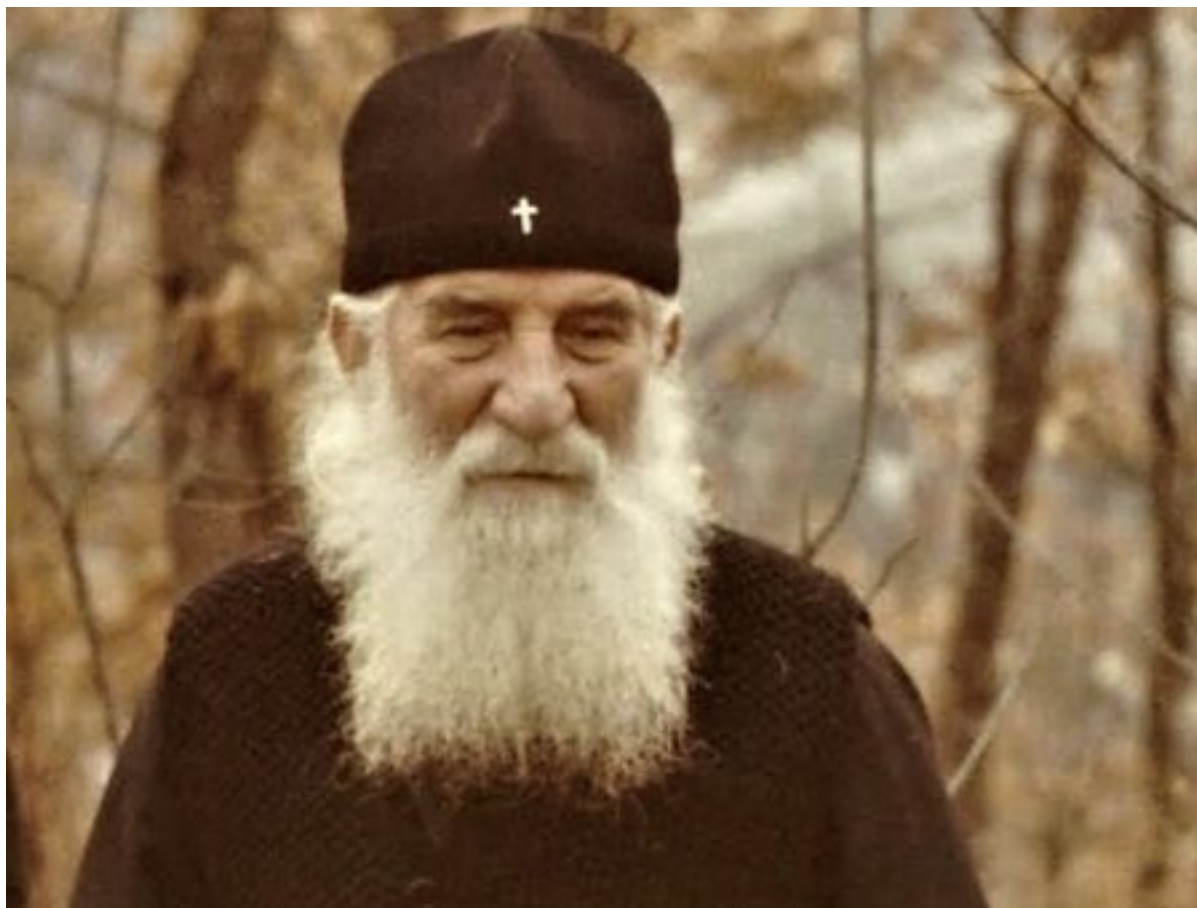
14 Φεβρουαρίου 2022

Χάρης στην ανάσταση του Χριστού οι άνθρωποι θα γίνονται πάντοτε χριστιανοί!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς († 1979)

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς (1894-1979).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=333370>

Χάρις εις την ανάστασιν του Χριστού, χάρις εις την νίκην επί του θανάτου οι άνθρωποι έγινοντο και γίνονται και θα γίνωνται πάντοτε χριστιανοί.

Όλη η ιστορία του Χριστιανισμού δεν είναι άλλο τι παρά ιστορία ενός και μοναδικού θαύματος, του θαύματος της του Χριστού αναστάσεως, το οποίον συνεχίζεται διαρκώς εις όλας τας καρδίας των χριστιανών από ημέρας εις ημέραν, από έτους εις έτος, από αιώνος εις αιώνα μέχρι της Δευτέρας Παρουσίας.

Ο άνθρωπος γεννάται αληθώς όχι όταν τον φέρη εις τον κόσμον τη μητέρα του, αλλ' όταν πιστεύση εις τον Αναστάντα Σωτήρα Χριστόν, διότι τότε γεννάται εις την αθάνατον και αιωνίαν ζωήν, ενώ η μητέρα γεννά το παιδί προς θάνατον, διά τον τάφον.

Η ανάστασις του Χριστού είναι η μήτηρ πάντων ημών, πάντων των χριστιανών, η μήτηρ των αθανάτων. Διά της πίστεως εις την ανάστασιν του Κυρίου, γεννάται εκ νέου ο άνθρωπος, γεννάται διά την αιωνιότητα.

Τούτο είναι αδύνατον!, παρατηρεί ο σκεπτικιστής. Και ο Αναστάς Θεάνθρωπος απαντά: «Πάντα δυνατά τω πιστεύοντι» (πρβλ. Μάρκ. 9, 23). Και ο πιστεύων είναι εκείνος ο οποίος με όλην την καρδίαν, με όλην την ψυχήν, με όλον το είναι του ζη κατά το Ευαγγέλιον του Αναστάντος Κυρίου Ιησού.

Η πίστις μας είναι η νίκη διά της οποίας νικώμεν τον θάνατον, η πίστις δηλαδή εις τον Αναστάντα Κύριον. «Πού σου, θάνατε, το κέντρον»; «Το δε κέντρον του θανάτου η αμαρτία» (1 Κορ. 15, 55-56).

Διά της αναστάσεώς Του ο Κύριος «ήμβλυνε του θανάτου το κέντρον». Ο θάνατος είναι ο όφισ, η δε αμαρτία είναι το κεντρί του. Διά της αμαρτίας ο θάνατος εκχέει το δηλητήριον εις την ψυχήν και το σώμα του ανθρώπου. Όσον περισσοτέρας αμαρτίας έχει ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο είναι τα κέντρα διά των οποίων εκχέει ο θάνατος το δηλητήριόν του εις αυτόν.

Όταν η σφήκα κεντρίση τον άνθρωπον, καταβάλλει ούτος κάθε δυνατήν προσπάθειαν διά να εκβάλη το κεντρί από το σώμα του. Όταν δε τον κεντρίση η αμαρτία -το κέντρον αυτό του θανάτου- τι πρέπει να κάμη;

Πρέπει με την πίστιν και προσευχήν να επικαλεσθή τον Αναστάντα Σωτήρα Χριστόν διά να εκβάλη Αυτός το κεντρί του θανάτου από την ψυχήν του. Και Αυτός ως πολυεύσπλαγχνος θα το κάμη, διότι είναι Θεός του Ελέους και της Αγάπης. Όταν πολλάί σφήκαι πάρουν επί του σώματος του ανθρώπου και τον τραυματίσουν πολύ με τα κέντρα [τα κεντριά τους] τους, τότε ο άνθρωπος δηλητηριάζεται και αποθνήσκει.

Το αυτό γίνεται και με την ψυχήν του ανθρώπου όταν την τραυματίσουν τα πολλά κέντρα των πολλών αμαρτιών. Αποθνήσκει ούτος θάνατον που δεν έχει ανάστασιν.

Νικών διά του Χριστού την αμαρτίαν μέσα του ο άνθρωπος νικά τον θάνατον. Εάν περάση μία ημέρα και συ δεν έχης νικήσει ούτε μίαν αμαρτίαν σου, γνώρισε ότι έγινες περισσότερο θνητός.

Εάν όμως νικήσης μίαν ή δύο ή τρεις αμαρτίας σου, έγινες πιο νέος με την νεότητα η οποία δεν γηράσκει, την αθάνατον και αιωνίαν!

Ας μη το λησμονώμεν ποτέ: Το να πιστεύη κανείς εις τον Αναστάντα Χριστόν, τούτο σημαίνει να αγωνίζεται διαρκώς τον αγώνα εναντίον της αμαρτίας, του κακού και του θανάτου.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς, «Φιλοσοφικοί κρημνοί» και το κεφάλαιο «'Καταδικασμένοι' να είναι αθάνατοι» των εκδόσεων της Μονής Χιλανδαρίου.

<https://bit.ly/3rLoW2f>